

Victor Klemperer (1881-1960) zsidó származású nyelvészprofesszorként kizárólag árja feleségének és Drezda bombázásának köszönhetően élte túl a Harmadik Birodalom tizenkét esztendejét. A drezdai egyetem katedrájáról különböző hadiutánpótlás-gyárakba száműzve, betanított segéd munkásként közvetlen közletről figyelhette meg, hogyan fertőzi meg egy egész nép tudatát a náci hatalom legtitkosabb és legfélelmetesebb fegyvere, a totális nyelv, amit ő rövidítve LTI-nek, azaz a Harmadik Birodalom nyelvének (*Lingua Tertii Imperii*) nevezett el. Megfigyeléseit folyamatosan lejegyezte a naplójába, majd a háború befejezése után fejezetekbe rendezte és 1947-ben LTI címen publikálta, mely világszerte ismertté tette a nevét.

Klemperer az LTI-ben a hitleri propaganda és közélet nyelvének néhány tucat kulcsszimbólumát megragadva, ezeket történeti, kultúrtörténeti és nyelvi kontextusba állítva tulajdonképpen minden totális és totalításra törekvő rendszer nyelvi sémáit katalogizálja. A könyv azonban egyáltalán nem száraz lexikológia, vagy szemantika (megértéséhez például nem szükséges német nyelvtudás), inkább egy különös napló: a szerző elejétől a legvégéig benne élt ebben a számára életveszélyes társadalomban és ép elméjét megőrizendő, imponáló polgári műveltség birtokában, rezignált iróniával folyamatosan megfigyelte és rögzítette a hétköznapi náciizmus majd minden nyelvi rezdülését, a korabeli viccektől kezdve a újságcikken keresztül egészen a náci irodalomig.

Az LTI magyarul 1984-ben jelent meg először és ezidáig utoljára a Tömegkommunikációs Kutatóközpont Membrán könyvek című sorozatában – jelen könyv szövege ezen kiadás javított, átdolgozott változata.